Finnish
The Exposition of the Seven Church Ages
Chapter 8: The Philadelphia Church Age
CAB-08

William Marrion Branham

"… päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu …" Ilm. 10:7

Esitys seitsemästä seurakuntajaksosta

Luku 8: Filadefian seurakuntajakso

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Luku 8: Filadelfian seurakuntajakso

Ilmestyskirja 3:7-13

Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:

Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.

Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan.

Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.

Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.

Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

FILADELFIAN KAUPUNKI

Filadelfia oli n. 120 km kaakkoon Sardeesta. Se oli Lyydian toiseksi suurin kaupunki. Se oli rakennettu useille kukkuloille kuuluisalla viiniä kasvavalla alueella. Sen kolikoissa oli Bacchuksen pään ja Baccanden (Bacchuksen papitar) kuva. Kaupungin väestö käsitti juutalaisia, juutalaiskristittyjä ja kääntyneitä pakanoita. Kaupunki kärsi useista maanjäristyksistä, mutta silti sen kestoaika oli seitsemästä Ilmestyskirjassa kuvatuista kaupungeista pitkäaikaisin. Itse asiassa kaupunki vieläkin on olemassa turkkilaisella nimellä Alasehir, joka tarkoittaa Jumalan Kaupunki.

Painetuista kolikoista voi päätellä, että kaupungin jumala oli Bacchus. Bacchus on sama kuin Ninus tai Nimrod. Hän on surkuteltava, vaikka useimmat meistä ajattelevat häntä juominkien ja humaltumisen yhteydessä.

Minkä kuvan tämä tuokaan mieliimme. Tässä on kolikko, jonka toisella puolella on jumala ja toisella papitar tai naisprofeetta. Heitäpä nyt kolikko ilmaan. Onko sillä merkitystä, mikä puoli edellä se tulee alas? Ei varmasti, se on yhä sama kolikko. Sellainen on roomalainen uskonto Jeesuksesta ja Mariasta.

Mutta me emme ajattele ainoastaan Roomaa. Ei, ei ole olemassa ainoastaan suurta porttoa. Varmasti ei; sillä hän, haureutensa kautta, on tullut äidiksi. Hänen tyttärensä ovat nyt saman rahanlyönnin kolikkoja. Kolikon toiselle puolelle he ovat piirtäneet kuvan Jeesuksen palvonnasta ja toiselle puolelle heidän papittarensa tai myös naisprofeettansa kuvan. Ja hän

kirjoittaa uskontunnustuksensa ja oppinsa ja myy ne ihmisille pelastuksen sijasta väittäen, että hänellä ja yksin hänellä on todellinen valo.

Kuinka merkittävää onkaan se, että kolikko luonnehtii tätä seurakuntajaksoa. Sillä äiti ja tyttäret ostavat taivaspaikkoja. Ei veri vaan raha on lunastushinta. Ei Henki vaan raha on se voima, joka kuljettaa heitä eteenpäin. Tämän maailman jumala (mammona) on sokaissut heidän silmänsä.

Mutta heidän kaupankäyntinsä on pian päättyvä, sillä tämä on se seurakuntajakso, jossa Henki huutaa: "Katso, minä tulen pian." Niinpä, tule pian, Herra Jeesus!

SEURAKUNTAJAKSO

Filadelfian seurakuntajakso kesti vuodesta 1750 noin vuoteen 1906. Tätä ajanjaksoa on kutsuttu kaupungin nimen mukaan veljellisen rakkauden ajanjaksoksi, kuten Filadelfia merkitsee: "Veljesrakkaus".

SANANSAATTAJA

Tämän ajanjakson sanansaattaja oli epäilyksettä John Wesley. Hän syntyi Epworthissa kesäkuun 17. päivänä 1703, ja oli yksi niistä yhdeksästätoista lapsesta, jotka syntyivät Samuel ja Susanna Wesleylle. Hänen isänsä oli Englannin kirkon kappalainen; mutta on enemmän kuin todennäköistä, että Johnin uskonnollinen mielenmuutos perustui enemmän hänen äitinsä esimerkilliseen elämään kuin hänen isänsä teologiaan. John oli lahjakas oppilas. Hänen ollessaan Oxfordissa hän ja Charles liittyivät erääseen ryhmään, joka oli hengellisesti harjoitettu palvelemaan Jumalaa, paremminkin kokemuksellisen totuuden elämisen perusteella kuin opin tekemisellä mittapuukseen. He kehittivät hengellisen ohjeen teoista, kuten esim. köyhien avustamisesta ja sairaiden ja vankien luona vierailemisesta. Tästä syystä heitä kutsuttiin metodisteiksi, ja muilla vastaavilla nimityksillä. Nyt John oli riittävän vakuuttunut näkynsä kautta siitä, että maailman kansat tarvitsivat uskontoa, niin että hän meni Amerikkaan (Georgia) lähetyssaarnaajaksi intiaanien keskuuteen. Matkallaan sinne hän havaitsi, että monet laivan matkustajista olivat moraviaaneja. Näiden sävyisyys, rauhallisuus ja rohkeus kaikissa olosuhteissa tekivät häneen syvän vaikutuksen. Huolimatta itsekieltäymyksistä ja kovasta työstä hänen työskentelynsä Georgiassa epäonnistui. Hän palasi Englantiin itkien: "Minä menin Amerikkaan käännyttämään intiaaneja, mutta voi, kuka käännyttää minut?"

Lontoossa hän tapasi jälleen moraviaanit. Peter Boehler osoitti hänelle pelastuksen tien. Hän todella syntyi uudesti veljensä Charlesin kauhuksi ja ilmeiseksi ärtymykseksi, joka ei voinut ymmärtää, kuinka sellainen hengellinen mies kuin John saattoi sanoa, että hänen välinsä Jumalan kanssa eivät aikaisemmin olleet kunnossa. Ei kuitenkaan vienyt kauan, kun myös Charles pelastui Jumalan armosta.

Wesley alkoi nyt saarnata evankeliumia noissa saarnatuoleissa Lontoossa, joihin hänellä aikaisemmin oli pääsy, mutta pian hänet potkittiin niistä pois. Tähän aikaan hänen vanha ystävänsä, George Whitefield, tuli hänelle hyväksi avuksi, sillä hän kutsui Johnin auttamaan häntä saarnaamisessa kentillä, missä tuhannet kuuntelivat Sanaa. Aluksi Wesley suhtautui epäluuloisesti ajatukseen, että hänen tulisi saarnata ulkona jossakin rakennuksessa saarnaamisen sijasta, mutta kun hän näki väkijoukot ja evankeliumia saarnattavan Hengen voimassa, hän alkoi kokosydämisesti saarnata tällä tavoin.

Työ alkoi pian laajeta sellaisiin mittasuhteisiin, että hän alkoi lähettää useita maallikkoja saarnaamaan Sanaa. Tämä näytti samanlaiselta kuin helluntaina, jolloin Henki herätti miehiä voimalla saarnaamaan ja opettamaan Sanaa melkein yötä päivää.

Väkivaltainen vastustus kohdistui hänen työhönsä, mutta Jumala oli hänen kanssaan. Hengen vaikutus tuli mahtavalla tavalla esiin, ja usein sellainen vakuuttuneisuuden henki sai valtaansa ihmiset, niin että heiltä katosi voima ja he saattoivat kaatua maahan itkien syntejänsä suuressa hädässä.

Wesley oli huomattavan vahva mies. Hän sanoo itsestään, että ei voi muistaa, että hän olisi tuntenut heikkoutta edes neljännestuntia syntymänsä jälkeen. Hän ei nukkunut enempää kuin kuusi tuntia vuorokaudessa; koko palvelutehtävänsä ajan hän nousi ajoissa käytännöllisesti katsoen joka päivä kello viiden aikaan, ja hän saarnasi jopa neljä kertaa yhtenä päivänä, niin että hänellä vuoden kuluessa oli yli 800 saarnaa.

Hän matkusti useita tuhansia kilometrejä samoin kuin hänen avustajansa, jotka veivät evankeliumia lähelle ja kauas. Itse asiassa Wesley matkusti yli 7000 km vuodessa hevosella.

Hän oli uskovainen, joka oli Jumalan voimassa, ja hän rukoili sairaitten puolesta suurella uskolla ja ihmeellisillä tuloksilla.

Monissa hänen kokouksissaan nähtiin hengellisten lahjojen ilmenevän.

Wesley ei suosinut organisaatiota. Hänen työtoverinsa muodostivat "Yhdistyneen Seuran", joka koostui ryhmästä miehiä, joilla oli muoto, ja jotka etsivät jumalallista voimaa, kokoontuneina yhteen rukoillakseen yhdessä, vastaanottaakseen kehoituksen Sanan ja tarkkaillakseen toinen toisiaan rakkaudessa, niin että he auttaisivat toinen toisiaan kasvamaan pelastukseen. "Ainoa ehto niille, jotka tulivat mukaan oli se, että heidän tulisi olla niitä, joilla oli halu paeta tulevaista vihaa, ja pelastua synneistänsä." Ajan kuluessa he kehittivät itselleen jyrkkiä sääntöjä, joita he käyttivät itsekuriin sielujensa parhaaksi. Wesley tajusi, että hänen kuolemansa jälkeen tämä liike saattaisi organisoitua, ja Jumalan Henki saattaisi jättää heidät kuolleeseen muotoon. Hän huomautti kerran, että hän ei pelännyt sitä, että metodisti-nimi tulisi häviämään, vaan sitä, että Henki saattaisi jättää heidät.

Elämänsä aikana hän olisi voinut saavuttaa paljon rikkautta; mutta sitä hän ei tehnyt. Hänen suosituin sanontansa raha-asioissa oli: "Pidä kaikki, minkä voit, säästä kaikki, minkä voit ja anna kaikki, minkä voit." Kuinka outoa Wesleylle olisikaan tulla takaisin ja nähdä tuo kirkkokunta, joka tänään kantaa metodistien nimeä. He ovat rikkaita - äärettömän rikkaita. Mutta John Wesleyn elämä ja voima puuttuvat.

Huomioitakoon myös, että Wesley ei koskaan halunnut rakentaa mitään kirkkokunnalliselle tai lahkolaisperustalle. Vaikka hän itse oli Armenialainen uskossaan, hän ei halunnut erottaa itseään veljistä opin perusteella. Hän oli Jaakobin hyvä oppilas: Hän perusti iankaikkisen elämänsä uskoon ja töihin, tai elämän elämiseen, mieluummin kuin yksinkertaisesti hyväksymällä uskontunnustuksen tai opillisen rakennelman.

John Wesley kuoli 88 vuoden ikäisenä, palveltuaan Jumalaa tavalla, jolla vain harvat edes uskaltaisivat ajatella palvelevansa Häntä.

TERVEHDYS

Ilm. 3:7: "Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:"

Oi, kuinka kauniit nuo sanat ovatkaan. Kuinka majesteetillinen on jo niiden sointukin. Kuinka sävähdyttävää onkaan ajatella, että kaikki nuo kuvaukset voidaan soveltaa yhteen

henkilöön. Kuka uskaltaisi sanoa itsestään sellaisia asioita paitsi Jeesus Kristus, kirkkauden Herra. Uskon, että avain noiden ihmeellisten, kuvaavien .lauseiden tulkintaan löytyy jakeesta yhdeksän: "Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso niinä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan." Sanon, että tämä jae on avain, koska se käsittelee juutalaisia, jotka ovat aina kutsuneet itseään Jumalan lapsiksi siinä mielessä, että se sulkee pois kaikki muut. He ristiinnaulitsivat ja tappoivat Herran Jeesuksen Kristuksen. Heidän kauhea tekonsa tuotti heidän oman verensä heidän päänsä päälle vuosisatojen ajaksi. Kaikki tämä sen tähden, että he kielsivät Jeesuksen Messiaanaan, joka Hän todella oli. Heille Hän ei ollut se tuleva, Daavidin Poika; heille Hän oli Beelsebul, tai joku epävanhurskas, joka oli sopiva vain tuhoa varten. Mutta ei niin. Hän oli todella Immanuel, lihassa julkitullut Jumala. Hän on todellakin Messias. Varmasti Hän oli täsmälleen se, jonka Hän nyt sanoo itsensä olevan. Siinä Hän on, sama Jeesus - JEESUS KRISTUS, joka on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Tuo Pyhä, joka seisoi lampunjalkojen keskellä on aivan sama Jeesus, joka käveli Galilean rannoilla, joka paransi sairaat, joka herätti kuolleet, ja joka huolimatta kiistämättömistä todisteista ristiinnaulittiin ja tapettiin. Mutta Hän nousi jälleen, ja istuu nyt Majesteetin oikealla puolella korkeuksissa.

Juutalaiset eivät silloin kutsuneet Häntä pyhäksi. He eivät kutsu Häntä pyhäksi nyt. Mutta Hän on se PYHÄ. Psalmi 16:10: "Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa."

He etsivät vanhurskauttansa laista, ja epäonnistuivat surkeasti, sillä lain kautta ei mikään liha voi tulla vanhurskaaksi. Lain kautta ei kukaan ihminen voi tulla pyhäksi. Pyhyys on Herrasta. 1. Kor. 1:30: "Mutta HÄNESTÄ on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja *vanhurskaudeksi* ja pyhitykseksi ja lunastukseksi." 2. Kor. 5:21: "Että me hänessä tulisimme *Jumalan vanhurskaudeksi."* Asetelma oli Kristus tai tuho, ja he tulivat tuhon omiksi, koska he kielsivät Hänet.

Ja tuon ajan kuten tämänkin päivän ihmiset ovat tekemässä saman erehdyksen. Kuten juutalaiset etsivät turvaa synagoogan palvelusmuodosta, niin Filadelfian seurakuntajakson aikana he etsivät turvapaikkaa seurakunnasta. Mutta seurakuntaan liittymisellä ei ole merkitystä. Elämä ei ole seurakunnassa. Elämä on Kristuksessa. 1. Joh. 5:11-12: "Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää." Ihminen tulee pyhäksi Hengen kautta. Pyhyyden Henki, joka nosti Jeesuksen kuolleista, on se, joka asuu meissä, ja tekee pyhyydellään meidät pyhiksi.

Siinä Hän seisoo, tuo PYHÄ. Ja me tulemme seisomaan Hänen kanssaan puettuina Hänen vanhurskaudellaan, pyhinä Hänen pyhyydessään.

Tämä on kuudes seurakuntajakso. Jumalan silmissä aika on kulumassa loppuun. Pian Hän on tuleva takaisin. Pian kuuluu huuto, kun Hän tulee: "Joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen." Ilm. 22:11.

Oi, minä olen niin iloinen, että minun pyhyyteni ei ole minusta itsestäni. Olen iloinen, että minä olen Kristuksessa, ja että kaikki Hänen ihmeellisen vanhurskautensa ominaisuudet on suotu minulle, *niin todellakin annettu minulle*. Siunattu olkoon Jumala iankaikkisesti!

"Näin sanoo Pyhä, Totinen." Nyt tämä sana: "Totinen", on hyvin ihmeellinen sana. Se ei merkitse totuutta vastakohtana valheelle. Se ilmaisee täydellistä tajuamista vastakohtana osittaiselle tajuamiselle. Esim., muistutamme mieliin, mitä Jeesus sanoi Joh. 6:3: "Ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta *totisen* leivän."

Joh.15:1"Minä olen *totinen* viinipuu." Hebr. 9:24: "Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen *oikean* kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme." 1. Joh. 2:8: "Koska pimeys on jo kadonnut ja *totinen* valkeus loistaa."

Koska tämä Sana, todellakin ilmaisee täydellistä tajuamista vastakohtana osittaiselle tajuamiselle kuten näissä jakeissa kuvataan, me voimme nyt ymmärtää paremmin kuin milloinkaan ennen eron vertauskuvan ja todellisen välillä, todellisuuden ja varjon välillä. Otetaanpa esimerkiksi taivaallinen manna. Jumala lähetti enkelien leipää Israelille alas taivaasta. Mutta tuo leipä ei tyydyttänyt. Se oli hyvää vain yhden päivän ajan. Ne, jotka söivät, olivat taas nälkäisiä jo seuraavana päivänä. Jos sitä jätettiin jäljelle, se pilaantui. Mutta Jeesus on TOTINEN leipä taivaasta, josta manna oli vain esikuva. Ja. jos joku syö sitä LEIPÄÄ, joka tuli alas taivaasta, hän ei enää koskaan ole nälkäinen. Hänen ei tarvitse tulla takaisin ja syödä uudestaan. Sillä hetkellä, kun hän tuli osalliseksi siitä, hänellä oli iankaikkinen elämä. Tässä todellakin oli TODELLISUUS. Enää ei tarvittu varjoa. Ei tarvittu osittaista pelastumista. Tässä se on KOKONAAN. Aivan niinkuin Jeesus ei ole osa Jumalasta; Hän ON Jumala.

Kukaan ei voi kieltää, että Israelilla oli valo. He olivat ainoa kansa, jolla oli valo kansakuntana. Oli kuin Egyptissä, silloin kun siellä oli niin pimeää, että sen saattoi tuntea. Mutta israelilaisten kodeissa oli valo. Mutta nyt *totinen* valo on tullut. Jeesus on maailman valo. Mooses ja profeetat toivat valon Kirjoitusten avulla, ja heitä voidaan verrata Messiaaseen. Näin Israelilla oli valo. Mutta nyt valon Täyttymys on tullut, ja itse Sana on nyt murtautunut esiin Jumalan kirkkaudessa ilmoitettuna Hänen kansansa keskellä. Kuten tulipatsas valaisi yöllä, ja se oli ihmeellistä, nyt valo ja elämä olivat ilmoitetut Jumaluuden täyteydessä ruumiillisesti.

Israelilaisilla oli tapana ottaa hieho ja uhrata se alttarilla syntien anteeksisaamiseksi. Vuoden ajaksi syyllisen synnit olivat peitetyt. Mutta tuo peite ei voinut ottaa pois halua syntiin. Se ei ollut täydellinen uhri. Se oli varjo, kunnes todellinen tuli esiin. Niin joka vuosi ihmisen piti uhrata ja tulla joka vuosi takaisin, koska hänellä yhä oli sama halu syntiin. Eläimen elämä hyvitti hänen syntinsä, mutta koska se oli. eläimen veri, joka vuodatettiin ja eläimen elämä, joka annettiin, se ei voinut tulla takaisin ihmisen ylle. Jos se olisikin tullut takaisin, se ei kuitenkaan olisi hyödyttänyt. Mutta kun Kristus, täydellinen uhri, oli annettu, ja Hänen verensä oli vuodatettu, niin se elämä, joka oli Kristuksessa, Tuli takaisin katuvan syntisen ylle ja koska tämä elämä oli Kristuksen täydellinen elämä, synnitön ja vanhurskas, silloin syyllinen saattoi olla vapaa, sillä hänellä ei ollut enää halua syntiin. Jeesuksen elämä oli tullut takaisin häneen. Tämä 011 se, mitä Room. 8:2 merkitsee: "Elämän hengen laki Jeesuksessa Kristuksessa on tehnyt minut vapaaksi synnin ja kuoleman laista. "

Mutta Jeesuksen aikaiset juutalaiset eivät halunneet hyväksyä tätä uhria. Härkien ja vuohien veri ei tehnyt ketään täydelliseksi. Se oli kerran Jumalan määräämä menettelytapa. Mutta nyt, kun Kristus ilmestyi lihassa, ja vuodatti oman verensä, on poistanut synnin ja uhraamalla itsensä on tehnyt meidät täydellisiksi. Juutalaiset eivät ottaneet tätä vastaan. Mutta kuinka oli Filadelfian seurakuntajakson aikana, ja myöskin muina jaksoina? Hyväksyivätkö he todellakin tämän todellisuuden Kristuksessa? Eivät. Vaikka Luther toi esiin vanhurskauttamisen totuuden, Roomalaiskatolinen kirkko, ja sen itäinen kumppani, Ortodoksinen kirkko, silti pitäytyivät tekoihin. Teothan ovat hieno asia, mutta ne eivät pelasta. Ne eivät tee täydelliseksi. Asetelma on edelleen: Kristus tai tuho. Eikä se ole edes Kristus JA teot. Se on Kristus yksin. Tämä aika aloitti vuodet, jolloin ei uskota Kristukseen TODELLISUUTENA. Tämä aika ei laula: "Ei mitään muuta kuin Veri", sillä se laulaa: "Ei mitään muuta kuin veri JA minun oma käytökseni (teot)." Minä uskon hyvään käytökseen (tekoihin). Jos olet pelastettu, sinä toimit vanhurskaasti. Me olemme jo menneet tämän ohitse. Mutta salli minun kertoa sinulle nyt: pelastus EI ole Jeesus PLUS jotakin. Se on Jeesus YKSIN. PELASTUS ON HERRASTA. Alusta loppuun se

on kaikki JUMALASTA. Olkoon Hänen elämänsä minussa. Olkoon se Hänen verensä, joka puhdistaa minut. Olkoon se Hänen Henkensä, joka täyttää minut. Olkoon Hänen Sanansa minun sydämessäni ja suussani. Olkoot ne Hänen haavansa, jotka parantavat minut. Olkoon se Jeesus, ja yksin Jeesus. Eivät minun vanhurskaat tekoni. Ei. Kristus on minun elämäni. Aamen.

Minusta tuntuu siltä, että voisin vain jatkaa ja jatkaa näiden totuuksien kanssa, mutta annan sinulle vielä yhden ajatuksen. Se on eräästä ihmeellisestä laulusta, jonka A.B. Simpson on kirjoittanut:

Kerran oli siunaus,
Nyt on Herra.
Kerran oli tunne,
Nyt on Hänen Sanansa.
Kerran toivoin Hänen lahjaansa,
Nyt lahjan Antajaa.
Kerran etsin parantumista,
Nyt yksin Häntä.
Kaikki kaikessa ikuisesti;
Jeesuksesta laulan.
Kaikki Jeesuksessa,
Ja Jeesus kaikki on.

Tässä elämässä ei ole mitään, niin tyydyttävää kuin se saattaa ollakin, niin hyvää ja hienoa kuin se saattaa ollakin, mikä olisi täydellistä, mutta löydät koko täydellisyyden huipun Kristuksessa. Kaikki menettää merkityksensä Hänen rinnallaan.

"Hän, jolla on Daavidin avain." Tämä kaunis lause seuraa ja johtuu edellisestä lauseesta: "Hän, joka on totinen." - Kristus, täydellinen tajuaminen osittaisen tajuamisen vastakohtana. Tässä se on. Mooses oli eräs Jumalan profeetta, mutta Jeesus (Mooseksen kaltainen) oli SE Jumalan Profeetta. Daavid (Jumalan oman sydämen mukainen mies) oli Israelin kuningas, mutta Jeesus, suurempi Daavid, kuningasten Kuningas ja herrain Herra, itse Jumala. Nyt Daavid oli syntynyt Juudan heimosta, josta ei tullut pappeja, silti hän söi uhrileipää, joka oli varattu pappeja varten. Hän oli suuri soturi, joka voitti vihollisen, perustaen kansan; hän istui valtaistuimelle kuninkaana. Hän oli profeetta. Hän oli Kristuksen ihmeellinen esikuva. Jesaja 22:22 sanoo: "Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olallensa; ja hän avaa eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaa." Henki käyttää tätä Vanhan Testamentin viittausta, joka koskee Herraa Jeesusta Kristusta ja Hänen tehtäväänsä seurakunnassa. Se, mitä Daavidin avain tarkoitti tuona aikana, on pelkkä varjo, joka on nyt täyttynyt Jeesuksen seisoessa lampunjalkojen keskellä. Se käsittelee meidän Herraamme Hänen ylösnousemuksensa JÄLKEEN eikä Hänen maallisen vaelluksensa aikana. Mutta mitä tämä avain tarkoittaa? Vastaus löytyy avaimen ASEMASSA. Se EI ole Hänen kädessään. Se ei ole kiedottuna Hänen kaulansa ympärille. Sitä ei ole asetettu *toisten* ihmisten käsiin, tai muuten jae ei voisi sanoa, että HÄN YKSIN KÄYTTÄÄ TUOTA AVAINTA - SILLÄ HÄN YKSIN AVAA JA SULKEE, EIKÄ KENELLÄKÄÄN IHMISELLÄ ole tuota oikeutta paitsi Jeesuksella itsellään. Eikö tämä olekin oikein? Mutta missä tuo avain on? SE ON HÄNEN OLALLANSA. Mutta mitä tekemistä OLKAPÄÄLLÄ on tämän kanssa? Luepa Jesaja 9:5: "Herraus on oleva Hänen hartioillaan." Mutta mitä tämä tarkoittaa? Vastaus on tämä. Lause: "Herraus Hänen harteillaan" johtuu idän hääseremonioista. Kun morsian on annettu yljän haltuun, hän ottaa pois huntunsa ja asettaa sen yljän hartioille, tarkoittaen tällä ei ainoastaan sitä, että hän on miehensä vallan alla - että hän on siirtänyt oikeutensa miehelleen - että mies on hänen päänsä - vaan myös, että yljällä on vastuu ja huolenpito ja että HÄN JA HÄN YKSIN - EI KUKAAN MUU - EI KUKAAN MUU MIES - EI MIKÄÄN MUU VOIMA - OMAA MITÄÄN OIKEUTTA JA VASTUUTA. Ja tämä, rakkaat ystävät, on Daavidin AVAIN. Koska Jumala on kaikkivaltias, Hän tiesi jumalallisella tarkkuudella täsmälleen, kenestä tulisi Hänen morsiamensa. Jumala valitsi hänet. Morsian ei

valinnut Häntä. Hän kutsui hänet. Morsian ei tullut omine avuineen. Ylkä kuoli hänen puolestaan. Hän pesi morsiamen omalla verellään. Hän maksoi hinnan hänen puolestaan. Morsian kuuluu Hänelle ja Hänelle yksin. Morsian on annettu kokonaan Hänelle ja Hän hyväksyy tämän velvollisuuden. Ylkä on hänen päänsä, sillä Kristus on seurakuntansa pää. Niinkuin Saara kutsui Aabrahamia Herraksi, samoin myös morsian on onnellinen, että Hän on hänen Herransa. Hän puhuu ja morsian tottelee Häntä, sillä se on hänen ilonsa.

Mutta ovatko ihmiset ottaneet huomioon tämän totuuden? Ovatko he pitäneet arvossa Hänen Persoonansa, jolla yksin on täysi itsevaltius seurakuntaansa nähden? Minä sanon: "EIVÄT". Sillä jokaisena ajanjaksona seurakuntaa on hallinnut pappisvalta - papisto - apostolinen suksessio (seuraaminen) - sulkien armon oven siltä, jolle se kuuluisi, ja sen sijasta, että se olisi omaksunut rakkauden ja vastuun seurakunnasta, se on armottomalla kiihkolla saalistanut sitä ja tuhonnut sen. Papisto eli ylellisyydessä sillä aikaa kun taas köyhä seurakunta eli jätteistä. Eikä yksikään seurakuntajakso tehnyt toisin. Jokainen niistä sitoi itsensä organisaatioon ja antoi hallinnon ihmisille ja antoi seurakunnan tämän hallinnon alaiseksi. Jos ihmiset uskalsivat nousta tätä vastaan, heidät tukahdutettiin julmasti tai heitettiin ulos. Jokaisella kirkkokunnalla on sama henki. Jokainen kirkkokunta vannoo, että sillä on avain seurakunnan hallintoon. Jokainen kirkkokunta väittää, että se avaa oven. Mutta se ei ole totta. Se on Jeesus ja Jeesus yksin. Hän asettaa jäsenet ruumiiseen. Hän antaa heille heidän palvelustehtävänsä. Hän asettaa lahjat heidän käyttöönsä. Hän huolehtii heistä ja ohjaa heitä. Seurakunta on Hänen yksinomaisuuttaan eikä Hänellä ole ketään muuta kuin hän.

Miten kaukana todellisuudesta onkaan tämä seurakunta-aika, jossa me elämme. Ja pian lähitulevaisuudessa nämä miehet, jotka nyt väittävät puhuvansa seurakunnan puolesta, tulevat kokoontumaan yhteen ekumeniseen liikkeeseen ja asettavat elävän antikristuksen organisaationsa johtoon, mikä syrjäyttää Herran ja me tulemme löytämään Hänet (Kristuksen) seurakunnan ulkopuolelta sanomassa: "Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani." Ilm. 3:20.

Mutta salli minun sanoa tämä: Meidän Herramme ei ole voitettu. Ihmiset väittävät avaavansa oven Jumalan luokse ja sulkevansa tuon oven, mutta he ovat valehtelijoita. Kaikki, minkä Isä on antanut Hänelle, tulee Hänen luoksensa, ja sitä, joka Hänen luoksensa tulee, Hän ei heitä ulos; Hän ei kadota heistä YHTÄKÄÄN. Joh. 6:37-39. Ja kun tuo viimeinen Kristuksen ruumiiseen valittu jäsen tulee sisälle, silloin meidän Herramme ilmestyy.

Daavidin avain. Eikö Daavid ollutkin Israelin kuningas - koko Israelin? Ja eikö Jeesus olekin Daavidin Poika sen tosiasian mukaan, että Hän on istuva Daavidin valtaistuimella tuhatvuotisessa valtakunnassa ja hallitseva perintöosaansa? Varmasti. Näin siis Daavidin avain merkitsee sitä, että juuri Jeesus on tuova tuhatvuotisen valtakunnan. Hän, jolla on kuoleman ja tuonelan avaimet on nostava omansa ylös, niin että he saavat olla osallisia Hänen vanhurskaaseen hallitukseensa maan päällä.

Kuinka ihmeellistä onkaan, että meidän Herrallamme on kaikki vastaukset. Hänessä totisesti ovat kaikki Jumalan lupaukset täytetyt. Todellakin olemalla HÄNESSÄ me olemme sen perilliset, mitä Hän on ansainnut meitä varten.

No niin, siinä Hän seisoo, Kirkkauden Herra. Kerran Isänä Hän eli enkelien, arkkienkelien, kerubien ja serafien, ja koko taivaan joukon ympäröimänä, jotka huusivat: "Pyhä, Pyhä, Pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias." Hänen pyhyytensä oli niin suuri, ettei yksikään ihminen voinut lähestyä Häntä. Mutta nyt me näemme Hänet seurakunnassa, Hänen jakaessansa oman pyhyytensä meidän kanssamme, kunnes me Hänessä tulemme Jumalan vanhurskaudeksi. No niin, ja siinä Hän seisoo, "Jeesus, Koko Täydellisyys", - Laakson Lilja, Kirkas Aamutähti,

kymmentätuhatta jalompi, Alfa ja Omega, Daavidin Juurivesa, Isä, Poika ja Pyhä Henki - Kaikki Kaikissa. Jes. 9:5: "Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas." Hänessä on kaiken täyttymys (täydellisesti). Vaikka me emme kerran kunnioittaneet Häntä, nyt me rakastamme Häntä sanomattomalla ilolla ja täynnä ylistystä. Hän seisoo seurakunnan keskellä, ja me laulamme Hänen ylistystänsä, sillä Hän, Mahtava Valloittaja, on seurakunnan pää, seurakunnan, joka on Hänen morsiamensa. Hän osti tuon morsiamen. Hän omistaa hänet. Morsian 011 Hänen omansa ja Hänen yksin ja Hän pitää hänestä huolen. Hän on meidän kuninkaamme ja me olemme Hänen kuningaskuntansa, Hänen ikuinen omaisuutensa.

Nyt ehkä muistatte mainintani 7. jakeen alusta, kun sanoin, että jae 9 auttaisi meitä ymmärtämään sitä. Toivon, että näitte, mitä tarkoitin. Jeesus asetti itsensä eteemme pyhänä, totisena (tai ainoana todellisuutena) Daavidin avaimen haltijana, joka avaa ja sulkee. Ja se on täsmälleen totta. Nuo lauseet kuvaavat Häntä täydellisesti. Mutta Hänen päiviensä juutalaiset hylkäsivät Hänet ja kaiken, mitä Hän oli. He hylkäsivät Pelastajansa ja kaiken, mitä Hän merkitsi heille. Ja nyt nimikristityt ovat tehneet saman. He ovat tehneet tarkalleen sen, mitä juutalaiset tekivät. Juutalaiset ristiinnaulitsivat Hänet ja kääntyivät sitten todellisia uskovaisia vastaan. Nimikristityt ovat ristiinnaulinneet Hänet jälleen ja kääntyneet todellista seurakuntaa vastaan tuhotakseen sen. Mutta. Jumala on totinen, ja Hän, joka on kaiken yläpuolella on vielä palaava, ja kun Hän palaa, on Hän näyttävä, kuka on ainoa Ruhtinas. Ja kun Hän osoittaa itsensä maailmalle, ja koko maailma polvistuu Hänen jalkojensa juureen, tuona aikana koko maailma tulee polvistumaan pyhien jalkojen juureen, todistaen, että nämä olivat oikeassa, kun he seisoivat Hänen kanssansa. Siunattu olkoon Jumala iankaikkisesti!

AVOIMEN OVEN AIKA

Ilm. 3:8: "Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt."

Tämän jakeen ensimmäinen lause: "Minä tiedän sinun tekosi" eritellään jakeen loppuosassa, sillä heidän tekonsa ovat yhteydessä sanontojen: 'avoin ovi', 'vähäinen voima', 'sana ja nimi' kanssa.

Ymmärtääksemme lauseen "Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea", merkityksen runsauden, meidän täytyy palauttaa mieliimme, mitä olemme sanoneet seurakuntajaksojen sulautumisesta toinen toisiinsa. Seurakuntajaksojen välillä tapahtuu sulautumista, tai häipymistä toinen toisiinsa, eikä jotain terävää alkua ja loppua. Erikoisesti tämä seurakuntajakso ulottuu seuraavaan eli viimeiseen seurakuntajaksoon. Eikä se ainoastaan ulotu seuraavaan jaksoon, vaan viimeinen jakso tulee monessa suhteessa yksinkertaisesti olemaan jatkoa tälle kuudennelle seurakuntajaksolle. Seitsemäs (hyvin lyhyt seurakuntajakso) kokoaa itseensä kaiken lyhyessä ajassa; jokaisen seurakuntajakson pahuuden, mutta myöskin koko helluntain todellisuuden. Kun Filadelfian seurakuntajakso on päättymäisillään, astuu Laodikean seurakuntajakso nopeasti esiin, kooten sekä lusteen että vehnän sadonkorjuuseen: "Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani". Matt. 13:30. Muistakaamme, että Sardeen seurakuntajakso aloitti uudistamisen, jonka täytyi jatkua, kunnes se jyvä, joka istutettiin helluntaina, kulkee täyden kiertokulun alkaen istuttamisesta, kastelemisesta, ravitsemisesta jne., kunnes se tulee takaisin täsmälleen samanlaisena, kuin alkuperäinen siemen. Sillä aikaa kun tämä tapahtuu, luste, joka myös oli kylvetty, tulee myöskin menemään oman kasvukautensa läpi ja tulee elonkorjuuseen samalla

tavalla. Tämä on juuri sitä, mitä me näemme tapahtuvan. Ajatelkaamme vuodenaikoja, niin saamme oikein hyvän kuvan tästä. Kasvi, jonka näemme kasvavan täydessä voimassaan kesällä, alkaa äkkiä tehdä siementä. Emme voi aivan tarkasti sanoa, millä hetkellä kesä vaihtuu syksyyn - se vain yksinkertaisesti sulautuu siihen. Tällä tavoin myöskin seurakuntajaksoissa tapahtuu, ja erikoisesti näissä kahdessa viimeisessä.

Juuri tälle seurakuntajaksolle Jeesus sanoo: "Minä tulen PIAN" jae 11. Tämä tekee viimeisestä jaksosta hyvin lyhyen. Laodikean jakso on *nopean toiminnan* jakso. Se tulee loppumaan lyhyeen.

Nyt me kiinnitämme erikoisesti huomiomme AVOIMEEN OVEEN, jota ei kukaan voi sulkea. Ensiksi haluan sanoa avoimen merkitsevän tuon ajan valtavaa lähetystyötä. Paavali kutsui uutta lähetystyö-yritystä avoimeksi oveksi. 2. Kor. 2:12: "Tultuani Trooaaseen julistamaan Kristuksen evankeliumia avautui minulle ovi työhön Herrassa." Näin vertaamalla Kirjoituksiin näen, että tämä avoin ovi merkitsi evankeliumin suurinta leviämistä, mitä maailma koskaan on nähnyt.

Haluan teidän huomaavan jotakin tässä yhteydessä. Jumala toimii luvussa kolme, eikö vain? Kolmannen eli Pergamon seurakuntajakson aikana seurakunta avioitui valtion kanssa. Nikolaiittain teot olivat tulleet nikolaiittain opiksi. Tuo aika oli AVOIN OVI väärälle viinipuulle. Kun valtio kerran tuki sitä, tuli siitä tosiasiassa maailman järjestelmä, vaikka se kantoi kristillistä nimeä. Täten se levisi kuin kulovalkea. Mutta nyt, kolme seurakuntajaksoa myöhemmin, uskon pitkän ja kovan olemassaolon taistelun jälkeen tulee AVOIN OVI totuudelle. Nyt on Herran Sanan aika. Tietenkin viides seurakuntajakso asetti näyttämön tätä voimakasta liikettä varten, aivan kuten se pani alulle tutkimusmatkat, siirtomaiden asuttamisen, kirjojen painamisen jne.

Olisi ollut valtavaa, jos tämä 'avoin ovi' olisi seurannut helluntain jumalallista esikuvaa, joka asetettiin Hebr. 2:1-4: "Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?" Nyt tiedätte, että tämä on tuo esikuva, sillä Jeesus itse sanoi niin. Mark. 16: 15-20: "Ja hän sanoi heille: 'Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.' Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle. Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta."

Hän ei koskaan käskenyt heidän mennä kaikkeen maailmaan, ja perustaa raamattukouluja; Hän ei myöskään käskenyt heidän jakaa kirjallisuutta. Nuo asiat ovat hyviä, mutta se, mitä Jeesus käski heidän tehdä oli SAARNATA EVANKELIUMIA - pitäytyä SANAAN - ja silloin merkit seuraisivat heitä. Aivan ensimmäinen suositus siitä, miten Jumalan Valtakuntaa tuli saarnata, annettiin silloin kun Jeesus lähetti nuo kaksitoista opetuslasta. Matt.10: 1-8 Hän antoi heille tehtävän ja ohjasi heitä tällä tavoin: "Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. Ja nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota

kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä, Pilippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, publikaani, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus, Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, sama, joka hänet kavalsi. Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: 'Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin, vaan. menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö. Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." Tämä palvelustehtävä, jonka Hän heille antoi, merkitsi tosiasiassa Hänen oman palvelustehtävänsä jakamista heidän kanssaan, sillä Matt. 9:35-38 sanotaan: "Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljätyt niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Silloin hän sanoi opetuslapsillensa: 'Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.'"

Monet ovat nykyään sitä mieltä, että vain apostoleilla oli tämä palvelustehtävä, jonka Herra Jeesus heille antoi, ja kun he kuolivat, tehtävä oli suoritettu. Näin ei kuitenkaan ole. Luuk. 10: 1-9 me huomaamme, että jo maallisen vaelluksensa päivinä Hän alkoi jakaa voimallisia palvelustehtäviä omilleen: "Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä. Ja hän sanoi heille: 'Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa. Menkää; katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle. Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä. Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!' Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällänsä; mutta jos ei ole, niin se palajaa teille. Ja olkaa siinä talossa ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle'."

Kukapa uskaltaisi kieltää Filippuksen voimallisen palvelustehtävän? Kukapa uskaltaisi kieltää Irenaeuksen, Martinin, Columban, Patrioin ja lukemattomien muiden voimalliset palvelustehtävät, joilla on ollut Jumalan voitelu yllään?

Kyllä. Raamatun tie on todellinen avoimen oven tie. Ja minä haluan lisätä oman todistukseni tähän. Syy, miksi minun täytyy tehdä näin. on se, että minä voin puhua varmuudella ainoastaan siitä, mitä Jumala on tehnyt minun omassa elämässäni. Jos siis sallitte minun sanoa henkilökohtaisen huomautukseni tässä yhteydessä, kerron teille, kuinka minä varmuudella tiedän, että Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja että Jumalan voima on vielä niiden käytettävissä, jotka uskovat ja vastaanottavat sen.

Lähetysmatkani aikana Etelä-Afrikassa Jumala siunasi niin, että kun tulin Durbaniin, ainoa paikka, mihin saatoin sijoittaa ihmisiä, oli valtava, maailman toiseksi suurin ravirata. Ihmisiä oli hyvinkin yli 100 000. Pitääkseen yllä lakia ja järjestystä heidän täytyi pystyttää aitoja erottaakseen eri heimot toisistaan. He sijoittivat satoja poliiseja pitääkseen väkijoukot aloillaan. Nuo nälkäiset sielut olivat tulleet monien kilometrien takaa. Sinne oli tullut eräs kuningatar Rodesiasta mukanaan 27 junavaunullista afrikkalaisia alkuasukkaita. He ponnistelivat yli peltojen ja kukkuloiden kantaen selässään monia monia kilometrejä jotakuta rakasta lähimmäistään, Joka tarvitsi apua. Koko maa oli liikkeellä voimallisten tekojen johdosta, jotka Pyhä Henki oli tuonut julki.

Eräänä iltapäivänä, kun aloin saarnata, yksi tuhansista muhamettilaisista. tuli ylös korokkeelle. Kun hän seisoi, edessäni, eräs muhamettilaisten keskuudessa ollut Lähetyssaarnaaja alkoi hiljaa rukoilla Herraa: "Oi tuota rakasta sielua. Oi tuota rakasta sielua." Hän oli ollut siellä monia vuosia, ja hänen oman todistuksensa mukaan hän oli nähnyt ainoastaan YHDEN muhamettilaisen ottaneen Jeesuksen Kristuksen vastaan Pelastajanaan. He olivat alun perin meedo-persialaisia, joiden lait eivät muutu. He ovat hyvin vaikeita voittaa. Näyttää siltä, että "kerran muhamettilainen, aina muhamettilainen" on laki heidän keskuudessaan. No niin, kun hän seisoi edessäni, aloin puhua hänelle ja kaikille noille tuhansille tulkkien kautta. Sanoin: "Eikö olekin niin, että lähetyssaarnaajat ovat kertoneet teille JEESUKSESTA, joka tuli pelastamaan teitä?" Teidän olisi pitänyt nähdä ihmisten katsovan toinen toisiinsa sanoessani tämän. Kun he olivat vastanneet, että asia on näin, jatkoin eteenpäin ja sanoin: "Mutta lukivatko lähetyssaarnaajat teille tästä Kirjasta (pidin Raamattuani heidän nähtävissään), että tämä sama Jeesus oli voimallinen parantaja, ja että Hän tulisi elämään omissansa kautta aikojen, kunnes Hän tulee uudestaan ottamaan heidät luokseen? Kertoivatko he teille, että tuon saman Hengen kautta, joka oli Jeesuksessa, ja joka nyt oli heissä, he saattoivat tehdä voimallisia tekoja aivan niin kuin Jeesuskin teki? Kertoivatko he teille, että te voitte parantua, samalla tavalla kuin te voitte pelastua? Kuinka monet teistä haluaisivat nähdä tämän saman Jeesuksen tulevan alas meidän keskuuteemme, ja tekevän samoja tekoja, joita Hän teki kauan sitten ollessaan maan päällä?" He kaikki halusivat sitä. Tämä on yksi asia, josta he kaikki olivat varmasti yksimielisiä.

Sitten minä jatkoin: "Jos Jeesus Henkensä kautta tekee sen, mitä Hän teki ollessaan maan päällä, uskotteko Hänen. Sanansa silloin?" Ja siinä tuo muhamettilainen nainen seisoi minun edessäni. Henki alkoi liikehtiä minun lävitseni.

Sanoin hänelle: "No niin, tiedät, että minä en tunne sinua. En osaa edes puhua sinun kieltäsi." Hän myönsi tämän. Jatkoin: "Ja mitä tulee sinun parantumiseesi, sinä tiedät, että minä en voi sitä tehdä. Mutta sinä kuulit sanoman tänä iltapäivänä ja ymmärsit minut." Hänen intialainen tulkkinsa vastasi hänen puolestaan, että hän oli ymmärtänyt, sillä hän oli lukenut Uuden Testamentin.

Muhamettilaiset ovat Aabrahamin jälkeläisiä. He uskovat yhteen Jumalaan. Mutta he hylkäävät Jeesuksen Jumalan Poikana, ja sen sijaan he pitävät Muhammedia Jumalan profeettana. He sanovat, ettei Jeesus koskaan kuollut ja noussut uudestaan ylös. Heidän pappinsa ovat opettaneet tätä, ja he uskovat sen.

Sanoin: "Mutta Jeesus kuoli ja nousi ylös haudasta. Hän lähetti Henkensä takaisin seurakuntaan. Tuo Henki, joka oli Hänessä, on nyt seurakunnassa, ja Se voi ja Se tulee tuottamaan samaa, mitä Jeesuskin. Hän sanoo Joh. 5:19: "Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee." Nyt siis, jos Jeesus tulee ja näyttää minulle, mikä sinun vaivasi on tai minkä takia sinä olet täällä - jos Hän voi kertoa minulle. mikä sinun menneisyytesi on, varmasti silloin voit uskoa tulevaisuuteen?"

Hän sanoi tulkkinsa kautta: "Kyllä, minä voin."

Minä sanoin: "Hyvä on, saakoon Hän tehdä sen."

Nuo muhamettilaiset tarkkailivat häntä hyvin kiinteästi. He nojautuivat kaikki eteenpäin nähdäkseen, mitä tapahtuisi.

Sitten Pyhä Henki puhui: "Sinun miehesi on lyhyt ja. painavahko, ja hänellä on mustat viikset. Sinulla on kaksi lasta. Sinä olit lääkärien luona noin kolme päivää sitten ja tohtori suoritti sinulle tarkastuksen. Sinulla on kysta kohdussasi."

Hän kumarsi päänsä ja sanoi: "Se on totta."

Kysyin häneltä: "Kuinka sinä tulit minun, kristityn Luokse? Minkä tähden et mennyt Muhammedin profeetan luokse?"

Hän sanoi: "Ajattelen, että sinä voit auttaa minua."

Minä sanoin: "Minä en voi auttaa sinua, mutta jos vastaanotat Jeesuksen Kristuksen Pelastajanasi, Hänet, joka on täällä nyt ja tietää kaiken sinusta, niin Hän auttaa sinua."

Hän vastasi: "Minä hyväksyn Jeesuksen minun Pelastajanani." Tämä teki sen. Hän parantui ja noin kymmenen tuhatta muhamettilaista tuli Kristuksen luokse tuona päivänä, koska evankeliumia saarnattiin sekä Sanalla että voimalla. Jumala ei oli koskaan käskenyt ihmisen työskennellä kolmeakymmentä vuotta ilman tuloksia. Hän antoi meille Sanan avoimen oven ja voiman, ja meidän odotetaan käyttävän näitä. Tämä antoi Paavalille hänen suuren ja vaikuttavan palvelutehtävänsä. 1 Kor. 2:4: "Ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista."

Kuunnelkaapa nyt minua. Samalla matkalla, josta äsken mainitsin, olin nousemassa lentokoneeseen New Salisburyssa Rodesiassa, kun näin neljän ihmisen ryhmän, joilla oli amerikkalaiset passit. Menin heidän luokseen ja sanoin: "Hei siellä, näen, että teillä on amerikkalaiset passit. Matkustatteko jonnekin?"

Nuori mies vastasi minulle: "Emme, me kaikki olemme lähetyssaarnaajina täällä."

"Sehän mukavaa", minä vastasin. "Työskentelettekö te omaan laskuunne vai jonkin organisaation kanssa?"

"Me olemme metodisteja. Olemme Wilmoresta, Kentuckysta", hän sanoi.

"Todellako, sehän on melkein minun takapihallani", minä vastasin.

"Ette kai te vain ole tuo veli Branham, joka tulee tätä kautta?"

"Olen kyllä", vastasin. Se hiljensi hänet. Hän ei sanonut enää sanaakaan - ja millä tavalla hän ja nuo kolme tyttöä katselivatkaan edestakaisin ja toinen toisiaan. Niinpä sanoin: "Odottakaahan hetkinen, minä haluaisin puhua teille kaikille muutamista periaatteista, koska me kaikki olemme ^kristittyjä ja olemme täällä suuren asian takia. Sanoitte, että te kaikki neljä olette olleet täällä kahden vuoden ajan. Voitteko nyt sanoa Jeesuksen nimessä, että voitte osoittaa edes yhtä sielua, josta te tiedätte, että olette voittaneet hänet Herralle?" He eivät voineet tehdä sitä.

"En halua loukata tunteitanne, tytöt", minä sanoin, "mutta teidän kaikkien pitäisi olla kotona auttamassa äitejänne astioidenpesussa. Teillä ei ole mitään asiaa kentälle, ellette ole täyttyneet Pyhällä Hengellä ja saarnaa todellista evankeliumia Pyhän Hengen voimassa. Ellette näe tuloksia, joita Jeesus sanoi teidän tulevan näkemään, niin se johtuu siitä, että te ette saarnaa todellista evankeliumia."

Menkäämme askel eteenpäin, ja katsokaamme, kuinka asiat saattavat olla lähetyskentällä. En sano, että se olisi näin kaikkialla, mutta pelkään, että liian monessa paikassa se on näin. Ollessani samalla matkalla kiertämässä Durbanin ympäri pormestarin kanssa, satuin näkemään alkuasukkaan, jolla oli lappu kaulansa ympärillä ja siinä hänellä oli epäjumalan kuva. Kysyin ystävältäni, mitä varten hän kantoi tuota nimilappua, ja hän sanoi, että kun alkuasukas ottaa kristinuskon vastaan, he panevat tuon lapun hänen kaulaansa. Se todellakin hämmästytti minua, sillä tässä oli mies, joka kutsui itseään kristityksi ja kantoi tuota epäjumalankuvaa. Minä kysyin: "Kuinka se voi olla mahdollista?"

Hän sanoi: "Minä osaan puhua hänen kieltään. Mennään kysymään häneltä."

Niin me menimme hänen luokseen ja pormestari toimi minun tulkkinani. Minä kysyin alkuasukkaalta, oliko tämä kristitty. Hän vakuutti, että hän varmasti oli kristitty. Silloin kysyin häneltä, miksi hän kantoi epäjumalankuvaa jos hän kerran oli kristitty. Hän vastasi, että se oli epäjumalankuva, jota hänen isänsä oli kantanut ja sitten jättänyt hänelle. Kun kerroin hänelle, ettei yhdenkään kristityn pitäisi kantaa epäjumalia, hän vastasi, että tämä epäjumala oli ollut erittäin hyödyllinen hänen isälleen. Olin utelias tietämään, millä tavalla, ja hän sanoi, että eräänä päivänä kun hänen isänsä joutui leijonan väijymäksi, niin hän rakensi tulen ja puhui epäjumalalle poppamiesten opettamalla tavalla. Silloin leijona jätti hänet. Kerroin hänelle, että leijona pakeni tulta, niinkuin kaikki villieläimet. En koskaan unohda hänen vastaustaan. Hän sanoi: "No niin, se on sillä aavalla, että jos Amoyah (henki) epäonnistuu, silloin tämä epäjumala ei epäonnistu."

(Yksityiskohtainen selostus Afrikan kiertueelta on esitetty kirjassa: *Profeetta vierailee Afrikassa*.)

Tässä on suurin piirtein kaikki voima, joka suurilla määrillä kristittyjä on, koska Sanaa ei oltu tuotu heille helluntain alkuperäisen avoimen oven kautta.

Palaamme nyt takaisin Filadelfian seurakuntajakson avoimeen lähetystyöoveen. Sillä ei ollut avointa ovea voimaan, joka sillä olisi tullut olla. Huomatkaa, että tässä samassa jakeessa Hän mainitsee tämän avoimen oven. Hiin sanoo: "Sinun voimasi on vähäinen." Se on totta. Hengen VOIMA puuttui tuona seurakuntajaksona. Sanaa kyllä saarnattiin. Se kykeni tekemään ihmisille selväksi pelastuksen tien. Mutta Jumalan suuri voima, joka toi esiin Hiirien voimalliset tekonsa ja joka paljasti Hänen käsivartensa Hänen omiensa puolesta, puuttui muutamia hajanaisia ryhmiä lukuunottamatta. Kuitenkin, ylistetty olkoon Jumala, se kasvoi ja oli lisääntynyt siitä, mitä se oli ollut uskonpuhdistuksen (Luther) aikana.

Tämän seurakuntajakson aikana esiintyi mies, jota usein kutsutaan lähetystyön isäksi. William Carey, kyläsuutari, joka saarnasi eräässä baptistiseurakunnassa Moultonissa, Englannissa, herätti voimallisesti ihmisiä saarnaamalla: "Jos apostoleille annettu käsky opettaa kaikkia kansoja oli kaikkia jälkeenpäin seuraavia sananpalvelijoita velvoittava maailman loppuun asti, niin oliko sitä seuraava lupaus yhtä suuressa määrin voimassa?" Häntä vastaan taistelivat calvinistit, jotka olivat menneet äärimmäisyyteen valintaopin suhteen uskoon, että kaikki, jotka on määrätty pelastumaan, TULEVAT pelastetuiksi, ja lähetystyö olisi näin ollen Hengen työtä vastaan. Mutta Andrey Euller auttoi Careyä hänen saarnaamisessansa ja varojen hankkimisessa. Niin suuri oli heidän vaikutuksensa, että v. 1792 perustettiin yhdistys levittämään evankeliumia kaikille kansoille. Tämä seura lähetti lähetyskentälle Careyn, jota Jumala erityisesti siunasi sielujen voittamisessa Intiassa. Vuonna 1795 herännyt kristillisyys muodosti Lontoon Lähetysseuran, joka, kuten hyvin tiedämme, keräsi miljoonia puntia ja lähetti tuhansia lähetyssaarnaajia vuosien mittaan täyttämään Herran tahdon. Jumalan Henki liikkui, ja vilpittömien uskovien sydämen huuto kuului "muidenkin lampaiden" puolesta.

"Minä olen avannut sinun eteesi oven." Haluan katsella näitä sanoja uudestaan. Vaikka aikomukseni ei olekaan erottaa näitä sanoja lähetystyön yhteydestä, aion tällä kertaa tuoda teille ajatuksen, joka luotaa syvälle viimeiseen seurakuntajaksoon. Kuten olen jo aikaisemmin maininnut, tämä jakso sulautuu viimeiseen jaksoon. Juuri tässä jaksossa Jeesus sanoi: "Minä tulen pian" (jae 11), ja viimeisessä seurakuntajaksossa Hän tulisi tekemään sen, mitä Room. 9:28 sanoo: "Sillä Sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti." Huomaa nyt, kuinka tämä Ilm. 3:8 kuuluu - "Avoin ovi - vähäinen voima, Sana, Nimi." Tällä avoimella ovella on tekemistä kaikkien näiden kolmen kanssa. Mitä ovi sitten merkitsee? Joh. 10:7: "Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: MINÄ OLEN LAMMASTEN OVI." Näin se on: 'MINÄ OLEN' ON lammasten ovi. Tämä ei ole vain hyvä vertaus. Tämä

todellakin on sillä tavalla. Huomaa, että Joh. 10., kun Jeesus antaa tämän vertauksen, Hän kutsuu itseään lammasten paimeneksi. Sitten Hän kutsuu itseään oveksi. Hän on juuri se, mitä paimen on lampaille. Hän tosiaankin on heidän ovensa.

Ollessani Idässä huomasin, että illalla paimen kokosi kaikki lampaansa yhteen. Hän vei ne lammastarhaan. Sitten hän laski ne ja kun hän oli varma, että ne kaikki olivat sisällä, hän asettui makaamaan lammastarhan avoimeen oviaukkoon, ja tuli kirjaimellisesti lammastarhan oveksi. Ei kukaan voinut päästä sisään eikä ulos paitsi hänen kauttaan. Hän oli ovi. Seuraavana päivänä ollessani ajelulla jeepillä erään ystävän kanssa, huomasin, että eräs paimen alkoi johtaa laumaansa kaupunkiin. Aivan heti koko liikenne pysähtyi antaakseen lammaslauman kulkea lävitse. Idässä kaupungit eivät ole samanlaisia kuin täällä. He pidämme kaikki tavarat kaupoissa sisällä;mutta siellä on kuin suuren farmarin pihalla: kaikki tavarat ovat ulkona jalkakäytävillä, niin että kaikki ohikulkijat voivat nähdä ja ostaa niitä. Minä ajattelin: "Pian tässä syntyy meteli. Odotetaanpa, kun kaikki nuo lampaat näkevät tuon ruuan katukäytävillä." Mutta kun paimen kulki edellä, nuo lampaat vain seurasivat tarkalleen paimenen joka askelta. Ne vilkuilivat kaikkia noita herkkuja, mutta ei yksikään lammas koskettanut niihin. Oi, jos vain olisin osannut heidän kieltään, olisin itse pysäyttänyt liikenteen ja saarnannut heille siitä, mitä juuri olin nähnyt.

Kun sinä olet lammas, joka kuuluu Suurelle Lammaspaimenelle, sinä seuraat tarkalleen Hänen jokaista askeltaan, aivan kuten nuo lampaat tekivät. Sinä et tunne kiusausta kääntyä syrjään jonkun suuren kirkon kukkasen takia, tai kuunnella jonkun teologian tai filosofian tohtorin ääntä, vaan sinä pysyt Lammaspaimenen kanssa. Raamattu sanoo, että lampaat tuntevat Hänen äänensä ja ne seuraavat HÄNTÄ, mutta muukalaisen ääni saa ne ainoastaan pakenemaan ja juoksemaan heidän todellisen Lammaspaimenensa luokse. Ylistys Jumalalle.

Mutta tässä ei ollut kaikki, mitä näin ja opin siellä. Eräänä päivänä sain ajattelemisen aihetta nähdessäni miehiä ulkona kaitsemassa erilaisia eläimiä. Joku kaitsi joitakin sikoja, toinen joitakin vuohia, kolmas kameleita, neljäs muuleja, jne. Niinpä minä kysyin eräältä ystävältä, joka asui siellä, miksi he kutsuivat noita miehiä. "He ovat paimenia", hän vastasi.

Minä en voinut hyväksyä tätä. Sanoin: "Sinä et voi tarkoittaa, että he KAIKKI ovat paimenia. Paimenethan kaitsevat ainoastaan lampaita, eikö niin?" [englannin kielessä sana paimen johdetaan sanasta lammas]

"Ei", hän sanoi, "karjan kaitsija ja kasvattaja on paimen, siis kuka tahansa, joka kaitsee eläimiä, on paimen. "

No niin, tämä todella yllätti minut. Mutta huomasin eron noiden karjan kaitsijoiden ja lampaiden kaitsijoiden välillä. Illan tullen kaikki muut, paitsi lammasten paimenet jättivät eläimensä pelloille ja menivät kotiinsa, lammaspaimen otti lampaat mukaansa ja pani ne lammastarhaan ja sitten meni makuulle ja tuli lampaitten oveksj. Oi, ylistys Jumalalle, meidän Lammaspaimenemme ei koskaan jätä eikä hylkää meitä. Kun yö tulee, minä halutin olla Hänen lammastarhassaan. Minä haluan olla Hänen huostassaan.

Nyt siis näemme, että JEESUS ON OVI. Hän on lammasten ovi. Ja huomaa, että Hän puhuu nyt avautuvasta ovesta. Mitä muuta tämä on, kuin ilmestys Hänestä itsestään. Ja tuo Ilmestys avautuu tuodakseen meille *Voimaa*, valaistakseen Sanaa, ja kirkastaakseen Hänen nimeään. Juuri näiden kahden seurakuntajakson keskellä Ilmestys Jeesuksen Kristuksen Jumaluudesta avautuu meidän eteemme. Niin, me tiesimme Hänen olevan Jumalan. Kuinka Hän muutoin Maattaisi olla meidän Pelastajamme? Mutta tieto siitä, että Hän oli AINOA JUMALA, TAI JUMALA YKSIN, että Hän oli Alfa ja Omega, että tämä Jeesus oli SEKÄ HERRA ETTÄ KRISTUS - TEHDEN HÄNESTÄ, HERRASTA JEESUKSESTA KRISTUKSESTA; ISÄSTÄ, POJASTA JA PYHÄSTÄ HENGESTÄ, KAIKISTA YHDEN PERSOONAN - tieto tästä oli

kadonnut ensimmäisistä seurakuntajaksoista alkaen, mutta nyt me näemme sen jälleen. Ilmestys siitä, KUKA HÄN OLI, on tullut takaisi n. Todellakaan jumaluus ei ole kolmesta persoonasta koostunut jumala, jolla on yksi persoonallisuus, sillä persoonan muodostamiseen tarvitaan persoonallisuus. Jos on YKSI persoonallisuus, silloin on ainoastaan yksi persoona. Mutta niillä, jotka uskovat kolmeen persoonaan, on kolmen jumalan jumaluus, ja he ovat syyllisiä ensimmäisen käskyn rikkomiseen.

Mutta ilmestys jumaluudesta on tullut takaisin. Nyt todellinen seurakunta voi jälleen kasvaa voimassa. Koko tämän ajan jälkeen hän lopultakin tietää, kuka hänen Herransa on. Jälleen kerran me KASTAMME HERRAN JEESUKSEN KRISTUKSEN NIMEEN juuri niinkuin helluntaina tehtiin.

Sallikaa minun kertoa teille Jumalan antamasta unesta, joka minulla oli kolmeen nimeen kastamisesta. Tämä ei ole näky, vaan uni. Tiedättekö, olen varma siitä, että yksi seurakunta-aikojen siunauksista oli unien vastaanottaminen Pyhän Hengen kautta, aivan samalla tavoin kuin voidaan vastaanottaa näkyjä. Näin sen noin klo 3 aamulla lauantaiaamuna. Olin juuri päässyt ylös antaakseni Joosefille juotavaa. Kun kävin jälleen vuoteeseen, vaivuin välittömästi uneen ja näin tämän unen. Näin miehen, jonka oletin olevan isäni. Hän oli suuri, lihaksikas mies. Näin myöskin naisen, jonka oletin olevan äitini, mutta hän ei näyttänyt äidiltäni, niinkuin ei myöskään mies näyttänyt minun isältäni. Tämä mies oli hyvin halpamainen vaimolleen. Hänellä oli suuri kolmikulmainen keppi. Tiedättehän, että kun otatte pölkyn, panette sen pystyyn ja lyötte sitä kirveellä, siitä tulee kolmikulmainen kiilamainen polttopuu. Tällainen tuo keppi oli. Tällä kepillä hän löi vaimoaan niin, että tämä kaatui maahan. Kun hän makasi siinä huutaen, mies käveli ympärinsä rinta pystyssä ja hänen kasvoillaan oli ylpeä, kerskaileva ilme, .jolla hän näytti suurta ylpeyttään ja tyydytystään siitä, että hän hakkasi tuota heikkoa, pientä vaimoa. Joka kerta, kun tämä yritti nousta ylös, mies löi häntä. Minä en pitänyt siitä, mitä hän teki, mutta kun harkitsin hänen pysäyttäneistään, ajattelin: "En voi lyödä tuota miestä maahan - hän on liian suuri." Ja hänenhän pitäisi olla minun isäni." Mutta sisimmässäni minä tiesin, ettei hän ollut minun isäni, ja tiesin myöskin, ettei kenelläkään miehellä ollut oikeutta kohdella naista tuolla tavalla. Menin hänen luokseen ja tartuin häntä kauluksesta ja käänsin hänet ympäri ja sanoin: "Sinulla ei ole mitään oikeutta lyödä häntä." Ja kun sanoin sen, minun lihakseni kasvoivat ja minä näytin jättiläiseltä. Mies näki ne, ja hän pelkäsi minua. Sanoin: "Jos lyöt häntä uudestaan, joudut tekemisiin minun kanssani." Hän epäröi lyödä vaimoa uudelleen, ja sitten heräsin tuosta unesta.

Heräsin välittömästi tuon unen jälkeen. Ajattelin, kuinka omituista se oli. Ihmettelin, minkä tähden olin nähnyt unta tuosta naisesta, kun yhtäkkiä HÄN tuli, ja tunsin Jumalan läsnäolon ja unen tulkinta tuli Häneltä. (Te tiedätte, että en ole ainoastaan tulkinnut teidän unianne täsmällisesti, vaan olen monta, monta kertaa kertonut teille, mitä te olette uneksineet, niin ettei teidän ole tarvinnut kertoa niitä minulle.) Nainen edustaa tämän päivän maailmankirkkoa. Minä olin syntynyt suoraan tähän sekasotkuun - sotkuun, jossa seurakunta on. Naisen oletettiin olevan eräänlainen äiti (hän on porttojen äiti). Hänen aviomiehensä ovat kirkkokunnat, jotka hallitsevat häntä. Kolmikulmainen keppi on väärä kolmiyhteinen kaste kolminaisuuteen. Joka kerta, kun hän aloitti nousta siitä, (tämä tarkoittaa seurakuntaa, joka alkoi hyväksyä totuutta), tämä mies löi hänet aina uudelleen maahan tuolla väärällä opilla. Mies oli niin suuri, että minä aluksi pelkäsin häntä, mutta kun menin häntä vastaan, huomasin, että minulla oli suuret mahtavat lihakset. Ne olivat USKON LIHAKSET. Unen selitys oli tämä: "Kun Jumala on minun kanssani ja voi antaa minulle sellaisen vahvuuden, niin minä nousen seurakunnan puolesta maailman kirkkokunnallista voimaa vastaan, ja saatan sen lopettamaan seurakunnan lyömisen."

Minulla ei ole tarkoitusta rakentaa oppia unen perustalle. En myöskään yritä todistaa mitään oppia, jota puolustan, unen perusteella. Jumaluuden ykseys esiintyy Raamatussa ensimmäisestä

jakeesta viimeiseen jakeeseen asti. Mutta ihmiset on sokaistu Kirjoitusten vastaisella opilla kolmiyhteisestä Jumalasta, ja tue oppi on niin yleismaailmallisesti hyväksytty, että yritys nähdä jumaluudessa vain yksi persoona on lähes mahdoton. Elleivät ihmiset voi nähdä TOTUUTTA jumaluudesta, vaan taistelevat sitä vastaan, he eivät koskaan voi nähdä loppuosaakaan totuudesta, koska ILMESTYS ON JEESUS KRISTUS SEURAKUNNASSANSA JA HÄNEN TEOISTAAN SEURAKUNNAN KESKELLÄ SEITSEMÄN SEURAKUNTAJAKSON AIKANA. Ymmärsittekö tämän? Nyt pien varma, että te ymmärsitte.

"Sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun Sanastani, etkä ole minun nimeäni kieltänyt." Jo aikaisemmin olemme maininneet, kuinka voima oli palaamassa. Se todella oli. Inkvisition valta oli häipynyt. Ihmiset olivat jättäneet kotimaansa ja vaatineet jumalanpalveluksen vapautta. Hierarkian valjaita rikottiin. Hallitukset tajusivat, ettei yhden osan ollut viisasta taistella toista vastaan. Itse asiassa hyvää tarkoittavat, mutta huonosti johdetut ihmiset, olivat halukkaita jopa sotaan puolustaakseen uskonnollisia oikeuksiaan. Kenties suurin uskonnollisen voiman näyttö tällä seurakuntajaksolla oli se, että vaikka Ranska joutui vallankumouksen pyörteisiin, wesleyläinen suuri herätys piti kumouksen poissa Isosta Britanniasta ja säästi sen olemaan aseena Jumalan kädessä monien loistavien vuosien ajan.

Sanan saarnaaminen ei koskaan ollut laajempaa. Samalla kun saatana nosti omaa vapaa-ajattelijoittensa laumaa, kun kommunismin perustajat aloittivat työnsä, kun vapaamieliset teologit levittivät saastaisia oppejaan, niin Jumala herätti uskonsotureita, ja kristillisen kirjallisuuden ja opetuksen ja saarnaamisen suurimmat työt tulivat esiin tällä aikakaudella. Ei koskaan ole tuon aikakauden saarnaajien ja opettajien tasoa saavutettu, eikä koskaan tulla saavuttamaan. Spurgeonit, Parkersit, McClarensit, Edwardsit, Bunyanit, Meullerit, Brainardit, Barnesit, Bishopit, kaikki nämä tulivat tältä aikakaudelta. He saarnasivat, opettivat ja kirjoittivat Sanaa. He kirkastivat Hänen nimeään.

VÄÄRIEN JUUTALAISTEN TUOMIO

Ilm. 3:9: "Katso, minä annan sinulle saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ia kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan."

Tästä voimme välittömästi huomata, että tämä väärien juutalaisten tai väärien uskovien ongelma oli jo olemassa toisella seurakuntajaksolla. Nämä, jotka valheellisesti kutsuivat itseään juutalaisiksi, ilmestyivät kohta ensimmäisen seurakuntajakson Hengen vuodatuksen jälkeen ja nyt he ilmaantuvat uudelleen toisella seurakuntajaksolla uudistuksen jälkeen. Tämä tuskin on sattuma. Todellakaan, se ei ole sattuma. Se on Saatanan periaate. Tämä periaate on organisoida ja väittää olevansa alkuperäisyydessä ja tulla sillä perusteella oikeutetuksi erikoisiin oikeuksiin ja etuoikeuksiin. Näytän teille mitä tarkoitan. Jos palaamme takaisin Smyrnan aikakauteen, niin siellä nuo ihmiset valehtelivat ja sanoivat, että he todella olivat juutalaisia (tai uskovia), kun he ehdottomasti eivät olleet. He olivat saatanan synagooga. He olivat Saatanan organisoitu joukko, sillä juuri tällä aikakaudella me näemme ihmisten ottavan ilman valtuutusta johtavan aseman kanssapalvelijoihinsa nähden. (Piispoja asetettiin piirien kaitsijoiksi, vanhinten yläpuolelle.) Seuraavaksi huomaamme, että kolmannella seurakuntajaksolla oli epäilyksettä paikka, jota kutsuttiin "Saatanan istuimeksi". Tuolla aikakaudella tapahtui valtion ja kirkon avioliitto. Valtion voima taustatukenaan seurakunta oli nyt kirjaimellisesti fyysisesti voittamaton. Mutta Jumala rikkoi tuon tuen huolimatta valtion voimasta ja uudistus toi esiin suuren valon. Mutta mitä tapahtui? Luterilaiset organisoituivat ja yhdistyivät valtion kanssa ja jälleen me näemme Saatanan synagoogan esiin tuotuna tässä kuudennessa seurakuntajaksossa. Tietenkään tämä synagoogaryhmä ei myönnä, että he ovat Saatanasta. Eivätpä tietenkään. He sanovat, että he

ovat Jumalasta. Mutta he valehtelevat. Sillä todellinen juutalainen (se, mitä he väittävät olevansa) on se, joka on juutalainen sisäisesti - Hengessä. Niinpä siis jos he ovat vääriä juutalaisia, merkitsee se, että he ovat kuten Juuda 19 sanoo: "Heillä EI OLE henkeä." Jumalan lapset ovat Hengestä syntyneitä. Näillä ei ole henkeä, ja siitä syystä he EIVÄT OLE Jumalan lapsia, riippumatta lainkaan siitä, kuinka tiukasti he protestoivat, ja kuinka pitkälle he menevät yrittäessään osoittaa olevansa Jumalan lapsia. He ovat KUOLLEITA. He ovat organisaation lapsia, ja todelliset hedelmät puuttuvat. 'He ovat rakentaneet omille uskontunnustuksilleen, opeilleen ja uskonkappaleilleen, ja totuus ei ole heissä, sillä he ovat asettaneet omat neuvostonsa Jumalan Sanan yläpuolelle.

Sallikaa minun näyttää teille, mitä olen koko ajan yrittänyt opettaa kahdesta viinipuusta, jotka kasvavat kahdesta eri hengestä. Ottakaamme esimerkiksi Jeesus ja Juudas tällä kertaa. Jeesus oli Jumalan Poika. Juudas oli kadotuksen poika. Jumala tuli Jeesukseen. Saatana tuli Juudakseen. Jeesuksella oli täydellinen Pyhän Hengen palvelustehtävä, sillä: "te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa." Ap.t. 10:38. Sanotaan: "Sillä hän Juudas) oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut päälleen tämän viran." Ap.t. 1:17. Matt. 10:1: "Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta."

Tuo henki, joka oli Juudaksessa, oli mukana koko Jeesuksen maallisen palvelustehtävän ajan. Sitten he molemmat tulivat ristin luokse. Jeesus ripustettiin ristille ja antaen ilomielin oman elämänsä syntisten puolesta Hän luovutti Henkensä Jumalalle. Hänen Henkensä meni Jumalan luo, ja vuodatettiin helluntaina seurakuntaan. Mutta Juudas hirtti itsensä ja hänen henkensä meni takaisin Saatanan luo, mutta helluntain jälkeen tuo sama henki, joka oli Juudaksessa, tuli takaisin väärään viinipuuhun, joka kasvaa aivan rinnakkain oikean viinipuun kanssa. Mutta huomatkaa, Juudaksen henki ei koskaan saavuttanut helluntaita. Se ei koskaan vastaanottanut Pyhää Henkeä. Se ei voinut. Mutta mitä varten tämä Juudaksen henki meni? Se meni rahakukkaron takia. Kuinka se rakastikaan rahaa. Se rakastaa vieläkin rahaa. Jos se kulkee ympäriinsä Jeesuksen nimessä tehden voimallisia tekoja ja pitäen suuria kokouksia, se kokoaa vieläkin yhä enemmän rahaa ja rakennuksia, koulutusta ja kaikkea, mikä on aineellisen näkökannan mukaista. Tarkatkaapa vain tuota henkeä, joka on heidän yllänsä, älkääkä antako pettää itseänne.. Juudas kulki noiden kahdentoista mukana, ja hän (myös teki ihmeitä. Mutta hänellä EI ollut Jumalan Henkeä itsessään. Hänellä oli kyllä palvelustehtävä. Hän ei koskaan päässyt helluntaihin, koska hän ei ollut oikeaa siementä. Hän ei ollut todellinen Jumalan lapsi. Ja juuri nyt on tilanne aivan sama Saatanan synagoogassa. Älä iirinä pettää itseäsi. Sinä et tule eksymään, jos kuulut valittuihin. Jeesus sanoi, että sinua ei voida eksyttää.

No niin, nämä ihmiset sanovat olevansa kristittyjä, mutta he eivät ole.

"Minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan." 1. Kor. 6:2: "Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman?" Eivät ainoastaan kaksitoista apostolia kahdellatoista valtaistuimella tule tuomitsemaan Israelin kahtatoista sukukuntaa, vaan myöskin pyhät tulevat tuomitsemaan maailmaa. Tällöin ne, Jotka väittävät kuuluvansa Jumalalle ja että Jumala rakastaa heilu, tulevat tarkalleen huomaamaan, kuka on Jumalan lapsi, ja ketä Poika rakastaa. Niin, tuo päivä tulee, jolloin kaikki tuodaan julki. Nämä, jotka nyt hallitsevat maailmaa jossakin määrin, ja jotka viimeisen seurakuntajakson aikana tulevat pystyttämään pedolle kuvan, jonka kautta he tosiasiassa hallitsevat maailmaa, tulevat eräänä päivänä nöyryytetyiksi, kun Jeesus tulee pyhiensä kanssa tuomitsemaan maailmaa vanhurskaudessa. Tämä on tarkalleen se, minkä me

näimme Matt.25, kun "kaikki" ne, jotka eivät päässeet ensimmäiseen ylösnousemukseen, tulevat seisomaan Tuomarin ja Hänen morsiamensa edessä.

KIITOSMAININTA JA LUPAUS

Ilm. 3:10: "Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat."

Mitä Hän tarkoittaa "kärsivällisyytensä sanalla"? Hebr. 6:13-15: "Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vannoa, ja sanoi: 'Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan, ja enentämällä minä sinut enennän'; ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli." Näette, että Henki puhuu Jumalan Sanasta, joku on annettu meille. Tämän Sanan täyttymisen odottaminen vaatii kärsivällisyyttä, aivan kuin se vaati Aabrahaminkin tapauksessa. Hän kesti aivan kuin olisi nähnyt Hänet, joka on näkymätön. Hän oli kärsivällinen, ja näin Sana lopulta täyttyi. Tällä tavalla Jumala opettaa kansalleen kärsivällisyyttä. Jos Hän täyttäisi Sanansa fyysisesti ilmaisten juuri sillä hetkellä, kun te rukoilette, ette koskaan oppisi kärsivällisyyttä, vaan tulisitte jopa vielä kärsimättömämmiksi. Sallikaa minun näyttää teille tämä totuus vielä selvemmin. Hebr. 11:17: "Uskon kuutta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut." Siinä se on: Aabrahamia koeteltiin SEN JÄLKEEN, kun hän oli vastaanottanut lupauksen sanan. Useimmat luulevat, että niin pian kuin me rukoilemme Jeesuksen nimessä Jumalan hyvien lupausten perusteella, ei enää voisi olla koettelemuksia. Mutta tässä sanotaan, että Aabrahamia koeteltiin sen jälkeen, kun hän vastaanotti lupauksen. Myöskin psalmista vahvistaa tämän viitatessaan Joosefiin. Psalmi 105:19: "Siksi kunnes hänen sanansa tuli, *Herran Sana koetteli hänet*". [engl. käännös]. Jumala antaa meille ylivuotavan suuret ja kallisarvoiset lupaukset. Hän on luvannut täyttää ne, ja hän tulee ne täyttämään. Mutta rukouksen ja rukouksen täyttymisen välillä meidän täytyy oppia kärsivällisyyttä sielussamme, sillä ainoastaan kärsivällisyydessä meillä on elämä. Auttakoon Jumala, että me oppisimme tämän läksyn, niinkuin tiedämme tämän kuudennen seurakuntajakson ihmisten oppineen kärsivällisyyttä. Me luemme historiasta noiden suurten kristittyjen elämästä; minkälaisen vastakohdan näemmekään heidän elämänsä ja oman elämämme välillä, sillä he olivat niin kärsivällisiä ja hiljaisia, ja tänään me olemme niin kärsimättömiä ja kiireisiä. Hän jatkaa sanoen heille: "Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat." Tässä me näemme jälleen kahden seurakuntajakson sulautuvan toisiinsa; sillä tämä lupaus käsittelee pakanain aikakauden loppujaksoa, joka saavuttaa huippunsa suuressa ahdistuksessa.

"Minä otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat." Tämä jae ei ole julistus siitä, että todellinen seurakunta tulisi astumaan ahdistukseen ja menemään sen kautta. Jos se tarkoittaisi tätä, se sanoisi sen. Mutta se sanoo: "Minä pelastan sinut koetuksen hetkestä." Tämä koetus on täsmälleen samanlainen kuin Eedenissä. Se tulee olemaan hyvin houkutteleva ehdotus, joka on aivan vastoin Jumalan antamaa Sanaa, ja silti inhimillisen järjen kannalta ajatellen se tulee olemaan niin oikea, niin valaiseva ja elämää antava, että se tulee pettämään maailman. Ainoastaan valittuja ei eksytetä. Koetus tulee seuraavalla tavalla: Ekumeeninen liike, joka on alkanut tavalla, joka näyttää niin kauniilta ja siunatulta periaatteelta (täyttäen Kristuksen rukouksen, että me kaikki olisimme yhtä), tulee niin voimakkaaksi poliittisesti, että se tulee painostamaan hallitusta saadakseen kaikki liittymään siihen joko suoraan tai pitäytymällä lakiin

perustuviin periaatteisiin, ettei ketään hyväksyttäisi todelliseksi seurakunnaksi, elleivät ne ole tämän neuvoston joko suorassa tai epäsuorassa johdossa. Pienet ryhmät tulevat menettämään eri- ja etuoikeutensa jne., kunnes ne menettävät omaisuutensa ja hengelliset oikeutensa työskennellä ihmisten kanssa. Esimerkkinä voidaan mainita, että jo nyt meillä Amerikassa useissa, ellei useimmissa kaupungeissa on voimassa sääntö, ettei rakennusta voida vuokrata uskonnollisia tilaisuuksia varten, ellei paikallinen sananpalvelijoiden yhdistys ole sitä hyväksynyt. Tullakseen sananpalvelijaksi armeijan palveluksiin, sairaaloihin, jne., on miltei välttämätöntä olla tunnettu ekumeenisten kolminaisuusopin kannattajien hyväksymänä. Kun tämä paine kasvaa, ja se tulee kasvamaan, tulee yhä vaikeammaksi vastustaa sitä, sillä sen vastustaminen merkitsee etuoikeuksien menettämistä. Ja niin monet tulevat kiusatuiksi menemään tähän mukaan, sillä he ajattelevat, että on parempi palvella Jumalaa julkisesti tämän organisaation muodossa, kuin se, ettei palvele Jumalan julkisesti ollenkaan. Mutta he erehtyvät. Saatanan valheen uskominen merkitsee Saatanan palvelemista, vaikka sitten haluaisit kutsua häntä Jehovaksi. Mutta valittuja eksytetä.

Edelleen, valitut eivät ainoastaan tule pelastetuiksi, vaan kun tästä liikkeestä tulee "PEDON KUVA", pyhät temmataan ylös pilviin. Tämä pieni ilahduttava, hellyttävä liike, joka alkoi Efesossa kaikessa toverillisuudessa, tulee Saatanan hirviöksi, joka häpäisee ja pettää koko maailman. Sillä Rooman katolinen kirkkosysteemi ja myös protestanttinen tulevat yhdessä kontrolloimaan koko maailman hyvinvointisysteemiä, ja pakottamman koko maan sen uskonnolliseen ansaan, tai se tappamaan heidät kieltämällä heiltä elämiselle välttämättömät ostamisen ja myymisen oikeudet. Tämä yksinkertaisesti tulee toteutumaan, sillä porton tyttäret ovat jo lähes kaikki palanneet äitinsä helmaan. Tällä välin Rooma on hankkinut lähes kaikki kultavara3tot haltuunsa. Juutalaisilla taas on obligaatiot ja kaikki muut arvopaperit. Sopivana ajankohtana portto tulee tuhoamaan nykyisen rahasysteemin vaatimalla itselleen kaiken arvopaperin ja kullan. Ilman kultaa systeemi kaatuu. Juutalaiset joutuvat ansaan ja menevät yhteistyöhön hänen kanssaan, ja porttokirkko ottaa yliotteen koko maailmasta.

LUPAUS HÄNEN OMILLEEN

Ilm. 3:11-12: "Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni."

Meidän ei tarvitse kommentoida ajatusta, että Hän tulee pian. Tiedämme Hänen tulevan pian, sillä me olemme viimeisten päivien lopussa, eikö vain? Mutta Hän jatkaa sanoen: "Pidä, mitä sinulla on ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi."

Jeesuksen tulemus tapahtuu suurten vaikeuksien keskellä. Ja Hänen tullessaan tapahtuu myös ylösnousemus. Monet tulevat esiin maan tomusta ja nousevat ylös niiden kanssa, jotka ovat elossa odottaen Hänen tuloaan. Ja näille tullaan antamaan kruunut. Miksi? Koska he ovat Jumalan Poikia. He ovat kuninkaita Hänen kanssaan. He hallitsevat Hänen kanssaan. Tätä kruunu ilmaisee - hallitsemista tuon suuren Kuninkaan kanssa. Tämä lupaus kuuluu kaikille, jotka kärsivät Hänen kanssaan maan päällä - kaikille noille, jotka kestivät kärsivällisesti tietäen, että Jumala, oikeamielinen Tuomari, tulee palkitsemaan heidät. Nuo, jotka luovuttivat kaikkensa Hänelle, tulevat istumaan Hänen valtaistuimellaan ja jakamaan Hänen ihanan kuningaskuntansa.

Oi, meille kaikille on tänä aikana sana. Se on: Pidä mitä sinulla on. Älä luovuta. Pue Jumalan koko sota-asu yllesi - käytä jokaista asetta, joka on annettu meidän käyttöömme ja katso eteenpäin ilolla, koska meidät tullaan kruunaamaan Hänen kanssansa, joka on kuningasten Kuningas ja herrojen Herra.

Hän ei ainoastaan anna kruunua, vaan Hän sanoo, että nämä, jotka ovat morsiamessa, tullaan tekemään Jumalan temppelin pylväiksi. Mutta mikä on Jumalan temppeli? Jeesus puhui ruumiistaan sanoen sen olevan temppelin. Niin se olikin. Se oli Jumalan temppeli. Mutta nyt, kun me olemme Hänen ruumiinsa, todellinen seurakunta on Jumalan temppeli Pyhän Hengen kautta, joka on meissä. Nyt Hän tulee tekemään voittajista pylväitä tuohon temppeliin. Mutta mikä on pylväs? Pylväs on tosiasiassa osa perustuksesta, sillä se kannattaa ylempiä rakenteita. Ylistys Jumalalle, tämä asettaa voittajan aivan apostolien ja profeettojen rinnalle, sillä Ef. 2:19-22 sanotaan: "Niin ette enää siis ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä." No niin, jae sanoo, että meidät on rakennettu yhdessä heidän kanssaan. Jokainen meni OVEN (Jeesuksen) kautta, ja on osa tästä ruumiista eli temppelistä. Nyt kun Jumala asettaa ihmisen pylvääksi temppeliin ja tekee hänestä osan tuosta perustajaryhmästä, niin mitä Hän silloin tekee?Hän antaa hänelle ilmestyksen Sanasta ja Hänestä itsestään, koska tämä on täsmälleen sitä, mitä apostoleilla ja profeetoilla oli. Matt. 16:17- Hän on tuossa Sanassa. Siinä Hän seisoo. Ei kukaan voi saada häntä pois siitä.

Mietipä tuota sanaa: "Voittaja". Johannes tekee kysymyksen: "Kuka on se, joka voittaa?" Ja vastaus tulee siinä samassa: "Se, joka uskoo, että Jeesus on Kristus." Hän ei sano, että voittaja on se, joka uskoo JOHONKIN Jeesukseen ja JOHONKIN Kristukseen, vaan joka uskoo siihen, että Jeesus on TUO KRISTUS - YKSI persoona - ei kahta. Hän on se, joka on kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen.

Tässä Jumala puhuu morsiamesta. Haluatteko nähdä toisen kuvan Hänestä? Se on Ilm. 7:4-17: "Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista: Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä. Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta." Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: 'Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!' Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: 'Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?' Ja minä sanoin hänelle: 'Herrani, sinä tiedät sen'. Ja hän sanoi minulle: 'Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.'" Jeesus on tullut. Hän on sinetöinyt nuo sata neljäkymmentä neljä tuhatta. Hän otti kaksitoista tuhatta jokaisesta heimosta. Mutta on toinen ryhmä, joka ei kuulu tähän sataan

neljäänkymmeneenneljään tuhanteen, joka on kuvattu jakeissa 9-18. Keitä he ovat? He ovat niitä, jotka ovat pakanoista kootussa^ morsiamessa. He ovat Hänen valtaistuimensa edessä päivät ja yöt. He palvelevat Häntä temppelissä. He ovat Herran erityisessä huolenpidossa. He ovat Hänen morsiamensa.

Morsian menee kaikkialle, missä Ylkä on. Ylkä ei tule koskaan jättämään häntä. Morsian ei tule koskaan väistymään Hänen viereltään. Hän tulee jakamaan valtaistuimen Hänen kanssaan. Morsian tullaan kruunaamaan Hänen kirkkaudellaan ja kunniallaan.

"Ja minä kirjoitan Häneen minun Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen." Mikä on Jumalan nimi? Noniin, Hän oli Jumala meidän kanssamme, tai Immanuel, mutta tämä ei ollut tuo nimi, joka oli annettu Hänelle. "Sinun pitää antaa Hänelle nimi Jeesus". Jeesus sanoi: "Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ottaneet minua vastaan." Siksi Jumalan nimi on JEESUS, sillä tuossa nimessä Hän tuli maailmaan. Hän on HERRA JEESUS KRISTUS. Minkä nimen nainen saa, kun hän menee naimisiin? Hän saa miehensä nimen. Se tulee olemaan Hänen nimensä, joka annetaan morsiamelle, kun Hän ottaa hänet itselleen.

Ilm. 21: 1-4: "Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: 'Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.'" Kuinka ihmeellistä! Kaikki Jumalan ihmeelliset lupaukset ovat täyttyneet. Kaikki on tapahtunut. Muutos on täydellinen. Karitsa ja Hänen morsiamensa ovat iankaikkisesti Jumalan täydellisyydessä. Voitko kuvata sen? Kuka kykenee tekemään sen? Ei kukaan. Ajatteletko sitä? Näetkö siitä unta? Luetko, mitä Sana sanoo siitä? Niin, me voimme tehdä kaiken tämän, ja silti me voimme tietää ainoastaan rajoitetun osan siitä, kunnes se muuttuu todellisuudeksi ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

"Ja minä kirjoitan häneen minun UUDEN nimeni." [engl. käännös] Minun uuden nimeni. Kun KAIKKI tulee uudeksi, silloin Hän ottaa itselleen uuden nimen, ja tuo nimi tulee olemaan myöskin morsiamen nimi. Mikä tuo nimi on, sitä ei kukaan uskaltane arvailla. Se vaatisi Hengessä annetun ilmestyksen niin vakuuttavasti, ettei kukaan uskaltaisi kieltää sitä. Mutta ei ole epäilystäkään, etteikö Hän jättäisi tätä ilmestystä siihen päivään, kun Hän haluaa antaa tämän nimen tiedoksi. Riittää, kun tiedämme, että se tulee olemaan ihmeellisempää, kuin me koskaan voisimme kuvitella.

LOPULLINEN KEHOTUS TÄLLE SEURAKUNTAJAKSOLLE

Ilm. 3:13: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." Jokainen seurakuntajakso päättyy tällä samalla varoituksella. Se on jatkuva vetoomus seurakunnille, että ne kuuntelisivat Herran ääntä. Tässä jaksossa vetoomus on jopa voimakkaampi kuin aikaisemmissa, sillä tässä jaksossa Herran tulemus on todella tullut lähelle. Ehkä nousee kysymys: "Jos kerran vielä tämän jälkeen on yksi seurakuntajakso, miksi sitten kiirehtiä?" Vastaus on se, että tämä viimeinen jakso tulee olemaan hyvin lyhyt - kaiken nopea päättyminen. Eikä ainoastaan tästä syystä, vaan meidän tulee aina muistaa, että Jumalan silmissä aika kuluu niin nopeasti; niin, tuhat vuotta on kuin yksi päivä. Ja jos Hän tulee muutaman tunnin kuluttua Hänen ajanlaskunsa mukaan, silloin Hänen varmasti täytyy varoittaa meitä kiireellisesti ja Hänen äänensä täytyy jatkuvasti kuulua meidän sydämissämme, että olisimme valmiit, kun Hän tulee.

Oi, maailmassa on niin monia ääniä - niin monia ongelmia ja tarpeita vaatien huomiota; mutta ei koskaan tule olemaan ääntä, joka olisi niin tärkeä ja huomion arvoinen kuin Hengen ääni. Siispä: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."